

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou ve věci

žalobce: V. U., nar.....,
státní příslušnost, t. č. pobytem v ČR

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR, odbor azylové a migrační politiky,**
sídlem Nad Štolou 7, poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 10. 2018, č. j. OAM-817/ZA-ZA-11-
ZA08-2018,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádnému z účastníků **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včas podanou žalobou žalobce napadal rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 10. 2018, kterým byla žádost žalobce o mezinárodní ochranu zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).
2. Žalobce uvedl, že má za to, že byl předchozím řízením o udělení mezinárodní ochrany jako jeho účastník zkrácen na svých právech a proto rozhodnutí napadal v celém rozsahu. Má za to, že v předchozím řízení o udělení azylu žalovaný porušil § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, neboť žalovaný nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné

pochybnosti, a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu (§ 2 odst. 4 správního řádu), v souvislosti s § 50 odst. 2, 3 a 4 správního řádu, neboť si žalovaný neopatřil dostatek podkladů pro vydání rozhodnutí a nevyšel tak ze spolehlivě zjištěného stavu věci, navíc dostupné podklady pro vydání rozhodnutí hodnotil tendenčně. Porušil také ust. § 68 odst. 3 správního řádu, neboť rozhodnutí žalovaného o neudělení mezinárodní ochrany je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a dále pak také § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu, neboť nebyl dán zákonný důvod k zamítnutí žádosti jako zjevně nedůvodné.

3. Žalobce zejména upozornil na to, že žalovaný správní orgán je při aplikaci ustanovení zákona o azylu povinen dbát základních zásad správního řízení vyjádřených v § 2 až § 8 správního řádu. Těmito zásadami jsou především požadavek individualizace správního řízení a správního rozhodnutí stanovený v § 2 odst. 4 správního řádu a povinnost správního orgánu zjistit stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti, ve smyslu § 3 správního řádu. Podle prvně uvedené zásady každý správní orgán dbá, aby přijaté řešení odpovídalo okolnostem daného případu. To mj. implikuje povinnost správního orgánu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, o jehož právech a povinnostech se rozhoduje. Shromážděné podklady pro rozhodnutí sice může správní orgán hodnotit podle vlastního uvážení, je však povinen pečlivě přihlížet ke všemu, co vyšlo v řízení najevo. Veškeré skutečnosti a úvahy, které vedly k vydání správního rozhodnutí, je pak žalovaný správní orgán povinen ve smyslu ust. § 68 odst. 3 správního řádu uvést do napadeného rozhodnutí. Žalobce se domnívá, že žalovaný pochybil, když řádně nezjistil skutkový stav a nepřihlédl ke všem rozhodným skutkovým okolnostem a v důsledku toho nesprávně aplikoval § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu.
4. Žalobce nesouhlasí s tím, že by v rámci řízení uváděl pouze ekonomické důvody, a proto se domnívá, že rozhodnutí žalovaného je nezákonné a navrhuje, aby soud vydal rozsudek, kterým rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 10. 2018 zruší a věc vrátí žalovanému k dalšímu řízení.
5. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný popírá oprávněnost žaloby, nesouhlasí s ní, neboť žalobcem uvedené a toliko obecně formulované žalobní námítky (žalobní body) neprokazují nezákonnost napadeného rozhodnutí, resp. nemohou zvrátit žalovaným vydané správní rozhodnutí. Žalobce sice namítá porušení řady ustanovení nejen správního řádu, ale samotného zákona o azylu, ale pohybuje se pouze v teoreticko-právní rovině bez potřebného přesahu do konkrétního žalobcova azylového příběhu, tedy bez konkrétních vazeb na příběh žalobce či řízení o žalobcově žádosti. Z žaloby nelze tedy seznat konkrétní nezákonnosti, jichž se měl žalovaný při posuzování žalobcova příběhu dopustit.
6. Žalovaný s ohledem na toliko obecnou formulaci žalobních bodů odkázal na obsah správního spisu, zejména na poskytnuté údaje k žádosti o udělení mezinárodní ochrany, protokol o pohovoru a na vydané správní rozhodnutí. V průběhu správního řízení o žalobcově žádosti o udělení mezinárodní ochrany bylo objasněno, že žalobce jako důvod svého odchodu z vlasti uvedl snahu si najít v ČR zaměstnání. Žádné další důvody či okolnosti, které by měl vzít žalovaný při posuzování jeho žádosti o mezinárodní ochranu v úvahu, žalobce neuvedl a na podporu svých tvrzení nedoložil žádné důkazy. Lze tedy

shrnout, že důvodem jeho žádosti a odchodu z vlasti jsou pouze a jen ekonomické důvody (v ČR si potřebuje vydělat peníze na svoji obživu). V této souvislosti na podporu tohoto závěru žalovaný správní orgán poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu v Brně, č. j. 2 Azs 40/2003 ze dne 25. 11. 2003, kde bylo NSS judikováno: „NSS v této souvislosti pro stručnost odkazuje na ustálenou správní judikaturu, mezi jinými na svůj rozsudek ze dne 27. 8. 2003, sp. zn. 5 Azs 3/2003, podle něhož obtíže žadatele o azyl stran obživy či možností seberealizace nelze bez přistoupení dalších okolností hodných zvláštního zřetele vnímat jinak, nežli jako důvody ekonomické.“ K případu žalobce správní orgán uvádí, že při posouzení žalobcem podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany vycházel z jeho výpovědi a dále z informací, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Gruzii. Jelikož žalobce v průběhu správního řízení uváděl pouze ekonomické důvody, byla jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany zcela po právu zamítnuta jako zjevně nedůvodná dle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu. Žalovaný tedy uzavírá, že v rámci důkazního řízení se zabýval všemi skutečnostmi, které žalobce sdělil, zjistil skutečný stav věci a opatřil si potřebné podklady pro rozhodnutí, které vychází z dostatečně zjištěného skutečného stavu věci. Nebyla rovněž v průběhu správního řízení prokázána na straně žalobce existence důvodů pro udělení azylu (§ 12) či doplňkové ochrany dle § 14a zákona o azylu a ani existenci těchto důvodů žalobce v řízení před správním orgánem netvrdil.

7. Z tohoto pohledu jsou vznesené toliko obecné žalobní námitky nedůvodné. Žalovaný trvá na tom, že se dostatečně zabýval žalobcem uplatněnými důvody pro podání žádosti o mezinárodní ochranu, avšak je nevyhodnotil po právu tak, že by naplňovaly důvody dle § 12 zákona o azylu či důvody dle § 14a téhož zákona – v jím uvedených důvodech nelze spatřovat pronásledování či vážnou újmu, které by mohl být vystaven po návratu do vlasti.
8. S ohledem na shora uvedené se žalovaný nedomnívá, že by při svém postupu porušil ustanovení zákona o azylu či správního řádu v neprospěch žalobce, a že by bylo napadené rozhodnutí nezákonné, nebo že by byl žalobce nějakým způsobem zkrácen na svých právech. Dle názoru žalovaného nebylo žalobou zpochybněno rozhodnutí správního orgánu o zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu, a proto navrhol, aby soud žalobu jako nedůvodnou v plném rozsahu zamítl.
9. Pokud jde o napadené rozhodnutí ze dne 19. 10. 2018, jde o rozhodnutí, kdy žalovaný rozhodl o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany tak, že žádost o udělení mezinárodní ochrany se podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), zamítá jako zjevně nedůvodná.
10. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí vyplynulo, že dne 23. 9. 2018 podal žalobce žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. Dne 26. 9. 2018 žalobce poskytl údaje k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR a sdělil, že je gruzínské národnosti, gruzínské státní příslušnosti. Svůj cestovní doklad ztratil v Polské republice (dále jen „Polsko“), když ho nechal v tašce na autobusové zastávce. Zůstala mu pouze jeho kopie. Je pravoslavného náboženského vyznání a ve vlasti nebyl nijak politicky angažován. Je svobodný, má jedno dítě, narozené v roce 2008, které je také státní příslušnosti Gruzie a

toto dítě žije střídavě u své matky a babiček. Posledním místem bydliště žalobce ve vlasti bylo Tbilisi, kde žil celý život v rodinném domě. Z Gruzie odletěl dne 5. 4. 2018 do Varšavy, tam tři měsíce pracoval. Potom odjel do ČR. Dva měsíce pracoval oficiálně v továrně Kia na výrobu elektropřístrojů, ale nedostal zaplacen, pak již pracoval pouze neoficiálně na stavbě a žádnou stabilní práci neměl. V Polsku byl do září 2018, do ČR přicestoval dne 22. 9. 2018 vlakem. V minulosti pobýval pouze v Polsku a nebyla mu udělena žádná víza ani povolení k pobytu. Dosud nežádal o mezinárodní ochranu. Ke svému zdravotnímu stavu popsal, že vážné nemoci nemá, dříve ho bolela hlava. Nyní je jeho stav lepší. V současné době mívá větší bolesti hlavy jen výjimečně. Jako důvod žádosti o mezinárodní ochranu uvedl, že odjel z Gruzie, aby si zlepšil život. Je poctivý, neumí krást a chce se postarat o rodinu. V Polsku mu to nevyšlo a na internetu si našel informace o ČR. Chtěl by zde zůstat a pracovat, jiný důvod žádosti nemá. V Gruzii neměl žádnou perspektivu.

11. Vzhledem k tomu, že žalobce nepředložil v průběhu správního řízení žádné doklady osvědčující jeho totožnost a státní příslušnost, přijal správní orgán rozhodující ve věci jako dostatečné k prokázání jeho totožnosti a státní příslušnosti čestné prohlášení jmenovaného učiněné dne 26. 9. 2018.
12. S žalobcem, jak z rozhodnutí vyplývá, byl proveden pohovor k žádosti o udělení mezinárodní ochrany a to dne 26. 9. 2018 za přítomnosti tlumočnicka gruzínského jazyka. V průběhu pohovoru žadatel uvedl, že po skončení školy celý život pracoval, ale nic z toho neměl. Styděl se za to, že musí o peníze žádat rodiče a nedokáže zabezpečit vlastní rodinu. Měnil často zaměstnání, ale bez výsledku. Pracoval na stavbách nebo opravoval automobily, ale dostával za to málo peněz. Situaci řešil změnou zaměstnání, ale jelikož neměl perspektivu, rozhodl se odjet z Gruzie do Polska. Po příjezdu do Polska tam začal pracovat, ale peněz mu bylo vypláceno méně a se zpožděním. V Polsku to tedy také nešlo, a proto se rozhodl pro cestu do ČR. Do Polska přicestoval v rámci bezvízového styku, ale pracoval oficiálně. Dále vysvětlil, že hledal práci na internetu a v ČR ji našel, kromě toho mu byla Česká republika také doporučena. Na dotaz správního orgánu, jak si představoval svůj pobyt v ČR bez pracovního povolení, odpověděl, že z toho důvodu požádal o azyl, aby zde nebyl nelegálně. Vysvětlil, že vrátit se do Gruzie pro něj nemá smysl, proto raději počká 6 měsíců v ČR a bude mít naději na nějaké pořádné zaměstnání. Doufá v práci na stavbě nebo jinou pomocnou práci, aby se měl lépe než doma.
13. V průběhu správního řádu bylo objasněno, že důvodem podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce je snaha najít si zaměstnání v ČR.
14. Správní orgán uvedl, že při posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce vycházel především z jeho výpovědi a dále z informací, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Gruzii. Konkrétně vycházel z Trestu smrti, Amnesty International, duben 2016, informace MZV ČR, č. j. 122554/2016-LPTP ze dne 2. ledna 2018, informace MZV ČR, č. j. 103507/2016-LPTP ze dne 3. června 2016, informace MZV ČR č. j. 98834/2015-LPTP ze dne 17. 6. 2015, Výroční zprávy Human Rights Watch, ze dne 18. 1. 2018, informace Amnesty International, ze dne 22. 2. 2018, Mezinárodní organizace pro migraci (IOM), Údaje o zemi – Gruzie 2017, Švýcarský Státní sekretariát pro migraci (SEM), Reforma

zdravotnictví: Státní zdravotnické programy a zdravotní pojištění ze dne 21. 3. 2018. Veškeré uvedené informace jsou součástí spisového materiálu k žádosti jmenovaného o udělení mezinárodní ochrany.

15. V souladu s ust. § 36 odst. 3 správní řád byla dne 1. 10. 2018 žalobci dána možnost se v rámci seznámení s podklady rozhodnutí s výše uvedenými informacemi seznámit, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací, a způsobu jejich získání. Žalobce této možnosti využil a uvedl, že se s materiály nechce seznámit. Nenavrhoval žádné další podklady pro rozhodnutí ve věci žádosti o mezinárodní ochranu a ani proti uvedeným zdrojům informací a způsobu jejich získání nevyslovil žádné námitky. Dodal, že by chtěl opravit datum vstupu do země ČR na 22. 9. 2018.
16. V odůvodnění rozhodnutí žalovaný odcitoval ust. § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu, dle něhož se žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítne jako zjevně nedůvodná, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a a zároveň uvádí pouze ekonomické důvody. Správní orgán konstatoval, že z výpovědi žalobce zcela jasně vyplynulo, že důvodem jeho odchodu z vlasti byly pouze a jen ekonomické důvody. Jiné důvody odchodu z vlasti a následného podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR žalobce nesdělil a neuvedl ani žádné skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být ve vlasti vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu tam hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Naopak výslovně potvrdil, že ve své vlasti neměl žádné problémy se státními orgány. Důvodem odjezdu z Gruzie byla absence zaměstnání a vyčerpané finanční prostředky od rodičů. Ze zprávy Mezinárodní organizace pro migraci (IOM), Gruzie – Údaje o zemi ze dne 8. 6. 2018 je patrné, že žadatel má jako gruzínský státní občan standardní podmínky při vstupu na trh práce v zemi. V zemi navíc existuje řada agentur poskytující pomoc při hledání zaměstnání. Dále vyloučil, že by měl v současné době jakékoliv zdravotní omezení, pouze občasné bolesti hlavy zapříčiněné nervozitou. Správní orgán proto poukázal na zprávu Švýcarského státního sekretariátu pro migraci (SEM), Reforma zdravotnictví; Státní zdravotnické programy a zdravotní pojištění ze dne 21. 3. 2018 a zprávu Mezinárodní organizace pro migraci (IOM), Údaje o zemi – Gruzie 2017, které potvrzují nejen dostupnou lékařskou péči, ale také státem financovaný všeobecný zdravotní systém. Jmenovaný tedy má přístup ke zdravotní péči i v případě návratu do vlasti. V běžném životě navíc není odkázán na péči žádné další osoby. Žadatelem uváděnou pohnutku vedoucí ke vstupu do řízení o udělení mezinárodní ochrany nelze podřadit zákonným důvodům pro udělení azylu ve smyslu ust. § 12 zákona o azylu, tj. pod pronásledování pro uplatňování politických práv a svobod, resp. pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů. Žadatel o udělení mezinárodní ochrany rovněž neuvedl v průběhu správního řízení ani žádnou ze skutečností, které by bylo možno podřadit vážné újmě ve smyslu zákona o azylu, neboť žadateli dle jeho slov nebyl ve vlasti uložen trest smrti ani mu vykonání tohoto trestu nehrozí. V případě návratu do vlasti mu nehrozí nebezpečí mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání, ani vážná újma z důvodu svévolného násilí, které by mohlo vyplývat z mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu v zemi jeho

původu. Žadatel rovněž nehovořil o tom, že by jeho vycestování do země původu představovalo rozpor s mezinárodními závazky České republiky.

17. Vzhledem k výše uvedenému dospěl správní orgán k závěru, že žadatel podal svou žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR pouze a jen z ekonomických důvodů a zároveň neuvedl žádné skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu, nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu.
18. Správní orgán tak shledal naplnění podmínek ust. § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu a žádost o udělení mezinárodní ochrany výše uvedeného žalobce zamítl jako zjevně nedůvodnou.
19. Ze správního spisu žalovaného, který měl soud k dispozici, tedy ze spisu týkající se žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR byly zjištěny skutečnosti, které jsou uváděny v odůvodnění rozhodnutí žalovaného, kdy je skutečností, že protokol o pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany byl se žalobcem proveden dne 26. 9. 2018, z něhož vyplynuly skutečnosti, které sám žalobce na dotazy správního orgánu uvedl a vyplynulo, že žádné potíže se státními orgány v Gruzii žalobce neměl, Gruzii opustil z důvodů, že nemohl nalézt v Gruzii vhodné zaměstnání, tedy že se jednalo vysloveně o důvody ekonomické, kdy se domnívá, že v České republice najde vhodnou práci, vydělá si, aby mohl zabezpečit rodinu.
20. Ke svému zdravotnímu stavu uvedl, že mívá pouze občas bolesti hlavy, dle lékaře je to vyvoláno tím, když je nervózní. Na dotaz, jaká by byla jeho situace v případě návratu do Gruzie, uvedl, že není člověk, který by zůstal bez práce, něco by si v Gruzii našel, ovšem čekala by ho zase pouze dřina, nic dobrého ho tam nečeká. V Gruzii se nemá kam přestěhovat, není to možné. Nikde nikoho nezná, je to těžké. Také by potřeboval nějaké peníze a ty nemá.
21. Ve spise pak byly založeny zprávy o situaci v Gruzii, které jsou citovány v rozhodnutí žalovaného, k nimž žalobce žádné připomínky ani námitky neměl ani neměl žádné námitky ke zdrojům, z nichž byly informace o situaci v Gruzii čerpány.
22. Podle § 12 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec
 - a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod nebo
 - b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
23. Podle § 14 zákona o azylu jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit azyl z humanitárních důvodů.

24. Podle § 14a zákona o azylu, doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odst. 2, a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.
25. Za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje
- a) uložení nebo vykonání trestu smrti,
 - b) mučení, nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu,
 - c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo
 - d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.
26. Podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu, žádost o udělení mezinárodní ochrany se zamítne jako zjevně nedůvodná, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodu uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a a zároveň uvádí pouze ekonomické důvody.

Posouzení věci krajským soudem

27. **Žaloba není důvodná.**
28. Z podkladů založených ve správním spise, tj. z žádosti o azyl, pohovoru provedeného s žalobcem a zpráv o politické situaci v Gruzii a o dostupnosti lékařské péče bylo zjištěno, že v případě žalobce nejsou naplněny podmínky ust. § 12 zákona o azylu, když žalobce v Gruzii neměl žádné problémy, nepřišel do žádného konfliktu či do žádných problémů se státními orgány Gruzie, nijak se politicky neangažoval, jeho jediným problémem, jak sám uvedl, v Gruzii bylo to, že nemohl najít vhodné zaměstnání, tak aby řádně zabezpečil sebe a rodinu a proto se rozhodl odjet za prací nejprve do Polska a poté do České republiky, kde má za to, že by mohl sehnat dobrou práci, vydělat si a mít dostatek finančních prostředků na zabezpečení rodiny. Žádný jiný důvod žalobce neuvádí.
29. Důvody pro udělení azylu, jež jsou stanoveny v § 12 zákona o azylu, jsou uvedeny taxativně a žádný důvod uvedený v § 12 písm. a) ani písm. b) žalobce nesplňuje.
30. Pokud jde o humanitární azyl, ten je uveden v § 14 zákona o azylu a u žalobce nejsou ani žádné důvody pro udělení humanitárního azylu, neboť v jeho případě nejsou žádné skutečnosti hodné zvláštního zřetele k udělení azylu z humanitárních důvodů. Žalobce je mladý, zdravý člověk, kromě občasných bolestí hlavy, které dle lékaře pramení z nervozity, žádné zdravotní problémy nemá, nepříchází ze země, která by byla ztížena nějakou humanitární katastrofou, tedy ani žádné skutečnosti, pro které by bylo možno udělit humanitární azyl, na místě v případě žalobce nejsou. Pokud jde o udělení doplňkové

ochrany podle § 14a odst. 1, 2, ani tyto důvody na straně žalobce nejsou. Žalobci v případě návratu do Gruzie nic nehrozí, tedy nebyl by vážně ohrožen jeho život, nehrozí mu mučení či nelidské nebo ponižující zacházení nebo dokonce uložení nebo vykonání trestu smrti. Žalobce se žádné ze skutečností uvedených v § 14a odst. 2 neobává, obává se pouze toho, že nesežene v Gruzii dobrou práci a nebude mít dostatek finančních prostředků.

31. Za dané situace tedy z důvodů, které uvedl žalobce v průběhu správního řízení, tedy zcela jednoznačně vyplynulo, že je pouze ekonomickým migrantem, tedy člověkem, který opustil svou zemi z důvodu hledání lepší práce, lépe finančně ohodnocené, aby mohl mít lepší podmínky pro svůj život. Toto však není důvod pro udělení azylu a správně pak byla dle názoru soudu žádost dle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu ze strany žalovaného zamítnuta.
32. Soud zde pak uvádí, že žalobce skutečně ve své žalobě uvádí porušení řady právních předpisů ze strany správního orgánu, pouze je vyjmenovává, nic konkrétního v tom směru neuvádí. Nadto, co uvedl ve správním řízení při svém pohovoru také neuvedl, takže soud věc zhodnotil tak, že žaloba důvodná není, a proto ji dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.
33. Pokud jde o náklady řízení, rozhodnutí se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, náklady řízení mu proto nebyly přiznány, pokud jde o žalovaného, tomu žádné náklady kromě běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 19. června 2019

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
B. Z.